

Ένας έφηβος που ανδρώνεται μέσα στη χλεύη για την ασχήμια του προσώπου του και σε πυρετικά σχέδια αλλόκοτων εφευρέσεων. Μια γυναίκα, πεταλούδα της νύχτας, που γυρνά από πόλη σε πόλη, αναζητώντας μονάχα τη βιαστική ικανοποίηση της σαρκικής λαχτάρας. Κι ακόμη μια άλλη γυναίκα, ιδιοκτήτρια ενός «μπαρ», που το κρατά με νύχια και με δόντια, παλεύοντας να διατηρήσει για τον εαυτό της την τσακισμένη τρυφερότητα.

Τι σημαίνει άραγε το ένα και μοναδικό σμίξιμο του Θανάση με τη Σόνια ή Βέκια ή Εύη ή Ευδοκία, κάποια φθινοπωρινή βραδιά; Γιατί η Στέλλα γυρεύει από μια άλλη να πάρει τη θέση της στο συζυγικό κρεβάτι για την πρώτη ερωτική νύχτα μετά από τόσα χρόνια; Άνθρωποι που δεν αντέχουν να ζήσουν μόνοι τους και επιβιώνουν με την ανάσα των άλλων.

Με δανεική ανάσα, 1997